

лежатъ и фригийскитѣ нарѣчия. Прѣдполага се, че Фригитѣ сж едни отъ най-първитѣ прѣселенци на балканския полуостровъ въ историческо врѣме — (за прѣдисторическото население на полуострова ний очакваме още освѣтление отъ прѣдисторическата археология). Фригитѣ обитавали прѣимущественно Тракия. На сѣверъ отъ Балкана живѣли Мизитѣ, които се смѣтатъ за едно и сжщо племе съ Фригитѣ. Фриги и Мизи били измѣстени отъ сроднитѣ Траки, при това Фригитѣ се видѣли принудени да се изсѣлжтъ прѣзъ Босфора въ Мала Азия. Въ тая посока въобще е вѣрвѣло, споредъ Томашека, прѣселението на разнитѣ племена, които сж обитавали едно слѣдъ друго въ най-раннитѣ исторически врѣмена балканския полуостровъ, а не въ обратна, както до скоро се прѣдполагаше напр. за Фригитѣ, че сж прѣминжли въ Европа отъ Мала Азия ¹⁾ Праотечеството на Тракитѣ трѣбва да се търси споредъ Томашека въ Карпатитѣ. На сѣверъ Тракитѣ имали за съсѣди Лито-славянитѣ (въ областъта на Висла), но по езикъ се различавали много повече отъ тѣхъ, отколкото отъ Арменитѣ, както се различавали доста чувствително и отъ Илирийцитѣ, праотцитѣ на днешнитѣ Албанци или Арнаути.²⁾

Отъ тракийското произхождение на днешнитѣ българи Гинчевъ обяснява и нѣкои по-специални български езикови явления — особено послѣставния члѣнъ и отежтвнието на старитѣ флективни окончания при имената. Незапознатъ съ по-новитѣ изслѣдвания въ областъта на историята на нашия езикъ, той прѣдполага, че Трако-Славянитѣ сж си говорили въ главни чѣрти така, както си говоримъ и днесъ, а тѣй нарѣчениятъ черковно-славянски (старобългарски) езикъ съ синтетичнитѣ

¹⁾ Cp. *Thrakisch-pelasgische Stämme der Balkanhalbinsel etc.* отъ Bernhard Gieseke, Leipzig 1858.

²⁾ Cp. Tomaschek, пом. съч. стр. 7. „Auch für das Illyrische. . . muss eine ziemliche Abweichung von der Eigenart und dem Stoffe der thrakischen Sprechweise angenommen werden, was jedoch gelegentliche Berührungen nicht ausschliesst.“ Съ това той оборва мнѣнието за близкото сродство на Тракитѣ съ Илирцитѣ, което до скоро се прѣдполагаше отъ историци и езиковѣдци. Такова блиско сродство допуша още и Дриновъ (пом. съч. стр. 11 и слѣд.), който на въпроса, въ какво отношение сж стояли Тракийцитѣ къмъ Илирийцитѣ и днешнитѣ Албанци, отговаря: „Доволно опредѣленни данни за рѣшеніе этого вопроса сохранились намъ въ языкѣ Румунскомъ.“ Още Тунманъ забѣлѣзва, че $\frac{3}{16}$ отъ рум. езикъ има голѣмо сходство съ Албанския езикъ. Дриновъ, като се основава на по-новитѣ изслѣдвания, намѣтва и въ самия строй на двата езика — алб. и рум. — поразително сходство. На стр. 12 той привежда най-важнитѣ. Отдѣлянието на Тракитѣ отъ Илирцитѣ, ще укаже, нѣма съмнѣние, извѣстно влияние върху досегашнитѣ теории за произхождението на балканскитѣ народи и образув. на тѣхнитѣ нарѣчия.